

ÎNCHEIERE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dragoman Svetlana, prin intermediul avocatului Ropot Veaceslav,

în cauza civilă la cererea înaintată de Dragoman Vladimir către Dragoman Svetlana cu privire la stabilirea modului de folosință a bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Dragoman Svetlana, fiind menținută hotărârea din 04 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 31 octombrie 2018, Dragoman Vladimir s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Dragoman Svetlana, solicitând atribuirea în folosința reclamantului Dragoman Vladimir a apartamentului XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, și atribuirea în folosința pârâtei Dragoman Svetlana a apartamentului XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău.

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că se află în relații de căsătorie cu pârâta, iar pe parcursul conviețuirii în comun au dobândit două imobile (apartamentul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău cu suprafața de 66, 2 m.p. și apartamentul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău cu suprafața de 54, 9 m.p.), care constituie proprietatea comună în devălmășie a ambilor soți.

Potrivit reclamantului, în ultimul timp, relațiile familiale între soți s-au înrăutățit, pârâta făcând abuz de drepturi, în mod arbitrar, unilateral, se folosește de ambele imobile, iar reclamantul fiind nevoit să închirieze spațiu locativ. Astfel, pârâta Dragoman Svetlana locuiește de mai mult timp, cu fiul său de la prima căsătorie, Dragoman Anatolie, în apartamentul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău. Reclamantul nu poate conviețui cu pârâta într-o locuință, deoarece fiul acesteia, Dragoman Anatolie, este dependent de substanțe stupefiante, iar viața în comun este insuportabilă.

Mai mult, pârâta, cu ajutorul organelor de drept, a creat reclamantului condiții de imposibilitate de a locui separat de ea chiar și în imobilul XXXXXXXXXXXX, mun.

Chișinău, astfel fiind încălcate drepturile reclamantului la un trai decent și la folosință a imobilului ce îi aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie.

Deoarece pârâta de mai mult timp folosește imobilul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, compus din 3 odăi, reclamantul este de acord să îi fie atribuit lui în folosință a apartamentul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, compus din 2 odăi, ceea ce, în viziunea reclamantului, ar fi o măsură proporțională și echitabilă în folosirea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 347 din Codul civil și art. 21 din Codul familiei.

Prin hotărârea din 04 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Dragoman Vladimir a fost admisă, fiind stabilit modul de folosință a bunurilor imobile, proprietate comună în devălmășie a soților Dargoman Vladimir și Dragoman Svetlana, după cum urmează: lui Dargoman Vladimir i-a fost atribuit în folosință apartamentul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, iar Svetlanei Dragoman i-a fost atribuit în folosință apartamentul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Dragoman Svetlana, fiind menținută hotărârea din 04 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că Dragoman Vladimir este în drept să solicite stabilirea modului de folosință a celor două apartamente, proprietate comună în devălmășie, indiferent de faptul dacă i se oferă sau nu reclamantului de către pârâtă acces în vederea folosirii bunului comun - apartamentul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău. Drept urmare, pentru a înainta cererea despre stabilirea modului de folosință, nu era necesar neapărat ca părțile să se afle în relații ostile, or, potrivit normelor legale, stabilirea modului de folosință a bunurilor comune poate fi cerută oricând, cu excepția perioadei în care își are efectul ordonanța de protecție. Prima instanță corect a concluzionat că, atât până la emiterea ordonanței de protecție, cât și după expirarea termenului acesteia, reclamantul a fost și este în drept să solicite, inclusiv în mod judiciar, stabilirea modului de folosință a celor două apartamente, proprietate comună în devălmășie, iar natura relațiilor dintre coproprietari nu este relevantă sau determinantă de drept pentru ca instanța să dea o soluție în acest sens.

La 04 martie 2019, Dragoman Svetlana, prin intermediul avocatului Ropot Veaceslav, a contestat cu recurs decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a interpretat eronat legea, iar cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată. Cu referire la primul aspect, în cererea de recurs s-a indicat faptul că instanțele inferioare nu au constatat existența divergențelor dintre părți în privința folosirii imobilelor litigioase, acestea nefiind probate de către reclamant. În privința examinării cererii de apel în lipsa apelantei și a avocatului acesteia, s-a indicat asupra încălcării de către instanța de apel a orarului de examinare a cauzelor, precum și asupra înaintării în mod repetat a cererii de amânare a ședinței din partea avocatului Ropot Veaceslav, cererea fiind respinsă în data de 12 decembrie 2019.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 04 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțata unei noi decizii de respingere integrală a pretențiilor formulate în acțiune.

La 04 mai 2020, prin intermediul poștei electronice, avocatul intimatului, Guțu Teodor, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dragoman Svetlana, prin intermediul avocatului Ropot Veaceslav, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 decembrie 2019 și expediată participanților la proces la 02 ianuarie 2020 (f.d. 105), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 04 martie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii

circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Dragoman Svetlana, prin intermediul avocatului Ropot Veaceslav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dragoman Svetlana, prin intermediul avocatului Ropot Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru